

UITSpraak VAN DE TUCHTComMISSIE

Kamer : kamer Seksuele Intimidatie
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. R.J.A. Dil
(lid) : mr. W.G. Steehouwer
(lid) : mr. M. Timmer
juridisch secretaris : mr. A.M. Heiner
Zaaknummer : **T 2019001/2019-48-01**

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam : [Betrokkene]
Adres : [adres]
PC/Gemeente : [woonplaats]
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Bond tot het Redden van Drenkelingen
Registratienummer sportbond : [registratienummer bij de sportbond]

2. Aangever 1

Naam : [Aangever 1]
adres : [adres]
PC/Gemeente : [woonplaats]
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Bond tot het Redden van Drenkelingen
Registratienummer sportbond : [registratienummer bij de sportbond]

Aangever 2

Naam : Koninklijke Nederlandse Bond tot het Redden van Drenkelingen
Adres : Dokweg 149
PC/Gemeente : 1976 CA IJmuiden
Vertegenwoordigd door: : [vertegenwoordiger van de sportbond]

3. De procedure

Hoe de procedure is verlopen, blijkt uit het volgende:

- Op 28 oktober 2018 is tegen Betrokkene aangifte gedaan vanwege seksuele intimidatie. Deze aangifte is op 5 februari 2019 op het ambtelijk secretariaat van Instituut voor de Sportrechtspraak (ISR) binnen gekomen.
- Het ISR heeft vervolgens een onderzoekscommissie van het ISR gevraagd de uit die aangifte blijkende signalen van ongewenst c.q. grensoverschrijdend gedrag te onderzoeken. Van dit onderzoek is een rapportage opgesteld gedateerd 17 januari 2019.
- Betrokkene is bij brief van 11 februari 2019 door het ISR in kennis gesteld van de aangifte en de rapportage en in de gelegenheid gesteld zich schriftelijk te verweren.
- Betrokkene heeft op 27 maart 2019 een verweerschrift, gedateerd op 25 maart 2019, ingediend.
- Partijen zijn per brief van 2 april 2019 opgeroepen voor de mondelinge behandeling.
- De tuchtcommissie heeft de zaak op 18 april 2019 mondeling behandeld tijdens een zitting gehouden te Nieuwegein.
- Bij de mondelinge behandeling waren aanwezig: de heer (betrokkene), mevrouw [vertegenwoordigster] van de vereniging (VERENIGING), Aangever 1 [naam van de vader van Aangever 1], vader van aangever en de mevrouw [vertrouwenspersoon] van de [VERENIGING]. Van de zitting zijn aantekeningen gemaakt door de juridisch secretaris.

Deze procedure hangt samen met de zaak T 2019002/2019-48-02 van aangever [naam van Aangever 1 in de zaak T 2019002/2019-48-02], waarvan de mondelinge behandeling eveneens op 18 april 2019 heeft plaatsgevonden.

4. De aangifte/grondslag van de tuchtzaak en verweer

Naar aanleiding van meldingen van grensoverschrijdend gedrag (aanvankelijk ontvangen door de vertrouwenspersoon van de [VERENIGING]), heeft de KNBRD de verdenking van het plegen van grensoverschrijdende gedragingen door Betrokkene gemeld bij het ISR. Het bestuur van de [VERENIGING] heeft Betrokkene na een gesprek met hem, lopende het onderzoek en in afwachting van de behandeling door het ISR op non-actief gesteld. Conform het reglement van het ISR heeft zij de onderzoekscommissie van het ISR opdracht gegeven tot het doen van een feitenonderzoek naar de meldingen c.q. de signalen inzake het vermeende ongewenste c.q. grensoverschrijdende gedrag van Betrokkene richting een of meer leden van de [VERENIGING]. De bevindingen van de onderzoeker zijn vastgelegd in een rapport.

De onderzoeker heeft onder meer het volgende geconcludeerd:

Betrokkene met twee minderjarige leden van de [VERENIGING] veelvuldig seksueel getinte berichten en naaktfoto's over en weer heeft gestuurd. Met een lid heeft hij eenmalig seks gehad. Met een ander lid heeft hij over een langdurige periode seks gehad. Betrokkene had seks op de locatie van de [VERENIGING] en tijdens de dienst dat hij werkzaam was.

Van deze gedragingen is zowel door de KNBRD als door twee aangevers, waaronder Aangever 1 aangifte wegens seksuele intimidatie gedaan. In het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie Instituut Sport Rechtspraak versie 2015 (Tuchtreglement) is seksuele intimidatie omschreven als: elke vorm van ongewenst verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een seksuele connotatie (duiding) dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een bedreigende, vijandige of beledigende, vernederende of kwetsende situatie wordt gecreëerd. Onder seksuele intimidatie, zoals vermeld in dit lid, zijn mede begrepen de in de artikelen 239 tot en met 250 (titel XIV: misdrijven tegen de zeden) van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde feiten. Daarnaast is er volgens de aangevers sprake van overtreding van artikel 3 Tuchtreglement, het overschrijden van de gedragsregels seksuele intimidatie voor begeleiders in de sport.

Betrokkene heeft verweer gevoerd. Dat verweer wordt hierna behandeld.

5. De beoordeling door de tuchtcommissie

5.1. Bevoegdheid en ontvankelijkheid

5.1.1. Aangever 1 en Betrokkene zijn beiden lid van de KNBRD. Krachtens de Statuten van de KNBRD worden overtredingen inzake seksuele intimidatie berecht door de tuchtcommissie en de commissie van beroep van het ISR met inachtneming van het Tuchtreglement Seksuele Intimidatie 2015 van het ISR. De daartoe vereiste overeenkomst tussen de KNBRD en de Stichting Instituut Sportrechtspraak is per 1 januari 2014 tot stand gekomen.

5.1.2. Er zijn verder geen formele bezwaren om de zaak te behandelen.

5.2. Beoordelingskader

5.2.1. Beoordeeld dient te worden of de aan Betrokkene verweten gedragingen een overtreding opleveren van enige bepaling van het Tuchtreglement. Seksuele intimidatie is een verboden gedraging. Als vast komt te staan dat Betrokkene deze overtreding begaan heeft, kan hij hiervoor tuchtrechtelijk gestraft worden.

5.3. Beoordeling van de stukken in het dossier en hetgeen verklaard is ter zitting

5.3.1. Betrokkene erkent dat hij de hem in de aangifte omschreven verweten gedragingen heeft gepleegd.

5.3.2. Uit de stukken blijkt dat Aangever 1 en Betrokkene elkaar van jongs af aan al kennen. De ouders van Aangever 1 zijn ook lid van en actief binnen de [VERENIGING]. Aangever 1 kwam daarom als jong kind al op het strand bij de [VERENIGING]. Zij kent Betrokkene vanaf haar 10^e jaar. Toen zij 14 jaar was, is Aangever 1 zelf lifeguard geworden. Zij zag Betrokkene regelmatig tijdens de strandwacht. Begin 2014 ontstond er Whatsapp verkeer tussen Aangever 1 en Betrokkene. Aangever 1 was toen 15 jaar en Betrokkene 23 jaar. In deze zomer veranderden de berichten van vriendschappelijk naar berichten met een meer seksueel getinte lading. Ook werden er naaktfoto's van elkaar uitgewisseld. In de zomer van 2015 hebben Aangever 1 en Betrokkene tijdens een zogenaamd "Postfeest" seks gehad. Aangever 1 was toen net 16 jaar geworden. Deze seks was eenmalig. Aangever 1 heeft verklaard dat er geen sprake was van enige dwang of onvrijwilligheid van haar kant. Aangever 1 en Betrokkene hebben na deze keer geen seks meer gehad en de seksueel getinte berichten zijn gestopt. Zij hebben ook niet meer over de gebeurtenis gesproken. Wel zijn zij als collega's nog vriendschappelijk met elkaar om gegaan.

5.3.3. Aangever 1 geeft als reden voor haar aangifte dat zij de andere aangever [Aangever 1 in de zaak T 2019002/2019-48-02] wil steunen in zijn aangifte. Tevens zou zij met deze aangifte willen voorkomen dat Betrokkene met andere minderjarigen seks heeft of een relatie aangaat. Dit laatste omdat zij heeft gezien en gehoord hoe veel last [Aangever 1 in de zaak T 2019002/2019-48-02] van de relatie met Betrokkene heeft gehad en nog steeds heeft. Speciaal wil Aangever 1 voorkomen dat Betrokkene seksueel contact aangaat met haar jongere broer. Betrokkene en haar jongere broer kennen elkaar van de [VERENIGING].

5.3.4. Betrokkene geeft aan dat hij Aangever 1 zijn excuses niet heeft aangeboden na de gebeurtenis; zij hebben er samen niet meer over gesproken. Hij erkent nu wel dat seks met een minderjarige niet had moeten gebeuren. Ook schaamt hij zich tegenover de ouders van Aangever 1 omdat hij ze als familie ziet. Hij geeft aan dat hij wel ziet dat de broer van Aangever 1 erg aan hem gehecht is. Maar zeker nu hij sinds deze kwestie is gaan spelen en na zijn gesprekken met de vertrouwenspersoon, is hij gaan nadenken over zijn eigen gedrag ten opzichte van minderjarigen binnen de [VERENIGING], en zal hij geen seksueel contact met hem of andere minderjarigen aangaan.

- 5.3.5. Verder geeft Betrokkene aan dat de relatie met Aangever 1 niets te maken had met de hiërarchische verhouding binnen de [VERENIGING]. Hij kende Aangever 1 al van jongs af aan en deze situatie heeft op vrijwillige, vriendschappelijke wijze plaatsgevonden. Betrokkene is pas sinds 2016 senior lifeguard en postcommandant.
- 5.3.6. Het bij de zitting aanwezige bestuurslid van de [VERENIGING], verklaart desgevraagd dat er binnen de [VERENIGING] weliswaar enige algemene richtlijnen zijn waaraan de lifeguards zich moeten houden, maar er is geen vastgesteld of schriftelijk vastgelegd beleid ten aanzien van het voorkomen van seksuele intimidatie of gedragsregels hoe de lifeguards zich tegenover elkaar dienen te gedragen. Het bestuurslid verklaart dat de [VERENIGING] daar “mee bezig is”.
- 5.3.7. De eveneens ter zitting aanwezige vader van Aangever 1, verklaart dat hij vanuit zijn eigen functie binnen de [VERENIGING] er mee bekend was dat lifeguards relaties met elkaar aangingen en dat het ook wel voorkwam dat zij – op de posten- seks met elkaar hadden. Hij had echter niet verwacht dat het de omvang en de ernst had zoals in deze tuchtprocedure naar boven is gekomen.
- 5.3.8. Naar het oordeel van de commissie is uit het onderzoeksrapport en hetgeen is verklaard tijdens de zitting komen vast te staan, dat er van de zijde Betrokkene sprake is van seksuele intimidatie als bedoeld in artikel 2 lid 1 Tuchtreglement, respectievelijk artikel 2 lid 2 sub c (het verstrekken, aanbieden of vertonen van afbeeldingen aan een minderjarige jonger dan zestien jaar).
- 5.3.9. Het eenmalige seksuele contact heeft zich voorgedaan toen Aangever 1 de leeftijd van zestien jaar had bereikt en levert geen strafbaar of tuchtrechtelijk verwijt op, nu Aangever 1 heeft verklaard dat dit ook van haar uit vrijwillig is geweest.
- 5.3.10 De overtredingen zijn begaan in de zomer van 2015. Betrokkene was toen nog geen senior lifeguard en postcommandant, zodat hij in die periode niet aangemerkt kan worden als begeleider in de zin van artikel 0 lid 3 van het Tuchtreglement, waarmee er ook geen sprake is van overtreding van de in artikel 3 Tuchtreglement bedoelde Gedragsregels.

5.4. Strafmaat

- 5.4.1. De commissie neemt bij de bepaling van de strafmaat de navolgende omstandigheden in aanmerking. Betrokkene heeft vanaf de aanvang van de aangifte de feiten erkend; hij heeft zijn medewerking aan het onderzoek verleend en is daarbij open geweest over hetgeen er is gebeurd. De tuchtcommissie neemt bij de strafmaat ook in overweging dat Aangever 1 heeft aangegeven dat zij niet zelfstandig aangifte zou hebben gedaan van de seksuele intimidatie, maar dat zij dit doet om [Aangever 1 in de zaak T 2019002/2019-48-02] te steunen in zijn aangifte.
- 5.4.2. De commissie neemt ook het volgende in aanmerking. Op basis van wat er in de stukken staat en tijdens de zitting naar voren is gekomen, is bij de commissie het beeld ontstaan dat er binnen de [VERENIGING] sprake is van een heel "vrije cultuur" waarin de daar werkzame jongeren (minderjarig of niet) relaties met elkaar hadden die ook uitmondten in seksuele contacten. Die “vrije cultuur” is bij het bestuur respectievelijk de oudere verantwoordelijken niet onbekend, maar het lijkt er niet op dat er vanuit die kant actief beleid is gevoerd om (vooral) de aanwezigen jongeren bewust te maken van het feit dat onderlinge seksuele relatie/contacten binnen de brigade kunnen ontstaan, maar dat er zeker ook voor wat betreft minderjarigen grenzen zijn en dat die ook dienen te worden gerespecteerd en er geen sprake kan zijn van seksuele intimidatie. Het bestuur en/of de leidinggevenden binnen de [VERENIGING] dragen ook zeker verantwoordelijkheid voor het feit dat zij het ontstaan en voortduren van een dergelijke "vrije" seksuele cultuur hebben toegelaten.

5.4.3. Weliswaar heeft Betrokkene het hem verweten gedrag erkend en alhoewel Betrokkene er ter zitting blijk van heeft gegeven dat hij zich nu meer dan eerst bewust is van het feit dat het niet is toegestaan seksuele relaties aan te knopen met minderjarigen, is de commissie er niet zonder meer van overtuigd dat Betrokkene een voldoende beeld heeft van zijn eigen verantwoordelijkheid en de impact die zijn handelen heeft op anderen, en dan vooral op minderjarigen. De tuchtcommissie geeft Betrokkene gelet daarop in overweging om ter voorkoming van herhaling gedragskundige hulp te zoeken.

5.4.4. Gezien het voorgaande legt de Tuchtcommissie een straf op aan Betrokkene van 2 maanden schorsing.

6. De kostenveroordeling

6.1 De tuchtcommissie acht het gelet op de veroordeling van Betrokkene passend dat hij op voet van artikel 16:11 Tuchtreglement ook wordt veroordeeld in de kosten de tuchtprocedure. De kosten van deze tuchtprocedure bedragen in totaal € 605 en bestaan voornamelijk uit de kosten van bijstand van het ambtelijk en juridisch secretariaat en de kosten van de huur van de zittingsruimte.

7. De uitspraak

De tuchtcommissie:

- 7.1. verklaart zich bevoegd om de tuchtzaak te behandelen;
- 7.2. ziet geen belemmeringen de zaak in behandeling te nemen;
- 7.3. oordeelt dat Betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van het bepaalde in artikel 2 van het Tuchtreglement, en dan in het bijzonder het bepaalde in de artikelen 2 lid 1 en 2 lid 2 sub c;
- 7.4. veroordeelt Betrokkene tot een schorsing voor de duur van 2 maanden;
- 7.5. bepaalt dat deze schorsing, gelet op de samenhang met de zaak met T 2019002/2019-48-02, ingaat 10 maanden na de datum van deze uitspraak, zodat de straffen aansluitend op elkaar worden ten uitvoer worden gelegd;
- 7.6. bepaalt dat de aan de behandeling van deze tuchtzaak verbonden kosten in totaal € 605 bedragen en dat deze kosten ten laste van Betrokkene worden gebracht. Indien en voor zover KNBRD daarom verzoekt, zal Betrokkene dit bedrag aan de KNBRD dienen te voldoen.

8. Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie

Aangever 1, de KNBRD en Betrokkene kunnen tegen deze uitspraak beroep instellen bij de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak. De beroepstermijn bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen. Het beroep dient schriftelijk en gemotiveerd te worden ingediend. Het beroepschrift moet per aangetekende brief worden toegezonden aan de commissie van beroep.

Amsterdam,

2019

mr. R.J.A. Dil
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Heiner
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:

Paraaf ambtelijk secretaris: